

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Afavorir la cohesió social

En una recent roda de premsa de Càritas diocesana de Barcelona, vaig dir que «per a l'Església el més important no són els diners, sinó el rostres, les persones». He tingut el goig de veure confirmada aquesta orientació personalista de la feina social que fa l'Església en les conclusions de l'estudi sobre l'acció social de l'Església i la seva aportació a la cohesió social de Catalunya, desenvolupat per la Càtedra d'Inclusió Social de la Universitat Rovira Virgili i la Fundació Pere Tarrés-URL, amb la col·laboració del Campus Docent de Sant Joan de Déu, de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu.

El retrat general que ofereix aquest treball és el d'una Església propera al patiment de les persones. A Catalunya hi ha 785 entitats socials de l'Església, que durant el 2014 van atendre 426.976 persones que, per diferents circumstàncies, van haver de demanar ajuda, i van trobar resposta gràcies a la tasca de 18.850 voluntaris i 3.297 persones con-

tractades. L'estudi, que es va presentar el 4 de juny passat, mostra que moltes d'aquestes entitats ho fan des dels valors evangèlics i que, per a moltes persones, són «el rostre de la misericòrdia de Déu Pare».

Voldria remarcar que em sembla molt significatiu que els resultats del treball revelin aquesta dimensió personalista del treball d'aquestes institucions i la seva aportació a la cohesió social. Es tracta d'entitats que accepten que la persona és el centre i la finalitat de tota la vida econòmica i social. S'esforcen a millorar el dia a dia de les persones i fan que bastants famílies puguin arribar a desenvolupar dignament les capacitats dels seus membres. L'acompanyament personal és un dels principis inspiradors de la seva activitat. Les oportunitats que ofereixen són sobretot de caràcter sociolaboral (inserció en el món laboral) i socioeducatiu (educació i formació continuada), cosa que fa que la seva feina tingui un caràcter

inclusiu, especialment perquè actua sobre una part de la població molt castigada. El 64% de les entitats socials de l'Església consideren que la seva acció contribueix a la cohesió social.

Majoritàriament són entitats que tenen poca dependència de les administracions públiques pel que fa al finançament, que majoritàriament prové de fonts privades, persones o empreses, i, per tant, aquestes entitats contribueixen a alleujar la despesa social de caràcter públic i supleixen la manca de polítiques familiars.

Pràcticament totes les entitats estudiades compten amb voluntariat. I tant entre el voluntariat com entre les persones contractades la majoria són dones (tres de cada quatre persones). Per això, es pot dir que l'assistència que es presta des de les entitats socials de l'Església està organitzada i protagonitzada clarament per dones. Potser seria oportú que l'Església en tragués algunes conseqüències...

ACTUALITAT

Condol diocesà per les víctimes de l'atemptat d'Orlando

Mons. Joan Josep Omella, el passat 13 de juny, va fer pública una nota expressant la seva consternació per l'atemptat terrorista comès a la ciutat d'Orlando (EUA), que causà la mort de cinquanta persones i mig centenar de ferits. La foto mostra el dolor d'alguns familiars de les víctimes. Com deia la nota, «l'arquebisbe de Barcelona condemna aquest atemptat perpetrat en un local freqüentat per persones homosexuals i vol aprofitar l'ocasió per denunciar la violència i persecució de qualsevol ésser humà». En la mateixa nota l'arquebisbe reclama que «totes les persones siguin tractades amb el màxim respecte i amb la dignitat que mereixen com a tals».

FOTO: REUTERS

ENTREVISTA

Pax Romana

NÚRIA SASTRE

Pax Romana és un moviment de laics creat en finalitzar la II Guerra Mundial. Des d'un principi assumeix com a finalitat la defensa dels Drets Humans i manté una visió progressista de la missió dels laics a l'Església. Ferma defensora del Vaticà II, Pax Romana té estatut consultiu com a ONG a la Comissió de Drets Humans de l'ONU, al Consell d'Europa i a la Unesco. A Catalunya, la Federació d'entitats de Pax Romana està formada pel Grup de Juristes Roda Ventura, el Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona (MPCB) i la Fundació Joan Maragall (FJM). L'advocada Núria Sastre pertany, des de fa més de 25 anys, a Pax Romana, i ara n'ha estat nomenada vicepresidenta.

Què representa el nomenament?

Un acte de responsabilitat envers aquest moviment, per la meua experiència durant vuit anys en l'equip europeu. El càrrec és de coordinació territorial a Europa, perquè Pax Romana funciona amb una presidència a nivell mundial i cinc vicepresidències, una per continent.

Quina serà la seva aportació?

Coordinar la participació de les Federacions europees de Pax Romana en la pròxima Assemblea Mundial, que tindrà lloc a Barcelona al final d'octubre. El lema serà «De la indiferència a la Misericòrdia. A què ens compromet?», i reunirà militants dels cinc continents. El teòleg peruà Gustavo Gutiérrez farà la conferència inaugural.

Per què es va sentir atreta per Pax Romana?

Pax Romana ha estat una forma de viure la fe dins l'Església, amb gent d'àmbits professionals laics de tot el món amb qui he compartit aspiracions, activitats, trobades de reflexió i pregària; amb una gran llibertat de pensament i d'acció. Considero que és un model d'organització laica molt vàlida dins l'Església. I ens sentim plenament representats pel papa Francesc.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Hem de continuar

Un grup de matrimonis casats de fa ja una colla d'anys participa en un recés. Després d'un temps de pregària personal, a partir de la reflexió feta pel consiliari, es reuneixen i posen en comú els punts de vista personals. Un d'ells diu que ha resumit la reflexió en tres punts que tot seguit llegeix:

«1. Apropant-nos a Jesús amb la lectura de l'Evangeli, observem que apareix parlant i actuant, curant i defensant els indefensos... Contemplar el dir i el fer de Jesús és una font de referències reeixides per a la nostra vida, per fer-la més evangèlica. 2. El mateix relat, però, ens descobreix que, sovint, prega al Pare, i això no és un afegit a la seva vida, sinó quelcom fonamentador. Jesús cerca el trobament amb Aquell que l'ha enviat al món, vol veure'n el rostre, sentir-ne l'amor i enviament. No prega quan no té res a fer, sinó quan els esdeveniments fan difícil prendre una decisió; prega per veure-hi més clar, per discernir sota la mirada amorosa del Pare. 3. En el relat també observem que Jesús busca temps per a la comunitat que va configurant, per instruir-la des dels fets i les persones, sense negligir un temps per a l'amistat i la convivència. Tres temps —acció, pregària i comunitat— que

formen part del procés d'estructuració de la fe cristiana. Convé conjuguar-los bé perquè flueixin i s'alimentin entre ells. Siguem homes i dones que conjuguem harmònicament aquests tres temps. Que la pregària ens mogui a obrar el bé, ens connecti més amb Ell, amb la comunitat i amb el món.»

Amb senzillesa, aporta el seu capteniment: «Fins fa uns anys, tots nosaltres manteníem un compromís cristià decidit: en els cursets de formació prematrimonials, en la catequesi d'infectants o en l'economia parroquial, en el moviment matrimonial o en l'associacionisme veïnal... Ho fèiem com a compromís cristià, des de la pregària que ens movia a estimar en el servei al pròxim i a Déu, sostinguts per l'equip de matrimonis, el nostre nucli comunitari. Així construïem el Regne. Ara tenim menys forces. Ara potser tenim menys forces, però seguim construint el Regne: amb les limitacions —i també els talents— de la nostra edat, des de la nostra realitat personal, amb el motor de la pregària i impulsats per la comunitat.»

«Una cosa he demanat al Senyor [...]: poder viure a la casa del Senyor tots els dies de la vida per fruir-hi de l'encís del Senyor i vetllar pel seu temple» (Sl 27,4).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Revestidos de Cristo, permanecer en el Amor

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El Papa dedicarà tres jornades pròximes, del 24 al 26 de juny, a visitar a los armenios: «Visita al primer país cristiano», es el lema del Viaje Apostólico. A «la primera entre las naciones que a lo largo de los siglos abrazaron el Evangelio de Cristo.»

En 1987, san Juan Pablo II dijo al pueblo armenio: «La fe en Cristo, redentor del hombre, os ha infundido una valentía admirable en el camino, a menudo tan parecido al de la cruz, por el que habéis avanzado con determinación, con el propósito de conservar vuestra identidad de pueblo y de creyentes». Palabras retomadas por Francisco en 2015.

Prontitud y perseverancia en el seguimiento de Cristo. Hemos recibido

«un espíritu de gracia y de clemencia». «Revestidos de Cristo», se nos llama a permanecer en el amor. Invitados a la hermosa aventura de amor, estamos convocados a la pronta respuesta, como el pueblo armenio en aquel año 301.

Se nos llama a perseverar por encima de las dificultades: «El que quiera seguirme, que se niegue a sí mismo, cargue con su cruz cada día y se venga conmigo. Pues el que quiera salvar su vida la perderá; pero el que pierda su vida por mi causa la salvará» (Lc 9,24).

A María, «Madre del templo indestructible de la Iglesia», elevamos nuestra plegaria.

Lectures missa diària i santoral

20. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 4a setmana) [2Re 17,5-8.13-15a.18 / Sl 59 / Mt 7,1-5]. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.

21. □ Dimarts [2Re 19,9b-11.14-21.31-35a.36 / Sl 47 / Mt 7,6.12-14]. Sant Lluís Gonzaga (Màntua 1568 - Roma 1591), rel. jesuïta. Sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena. Sant Adolf, bisbe; santa Demètria, vg. i mr.

22. ■ Dimecres (□ Barcelona) [2Re 22,8-13;23,1-3 / Sl 118 / Mt 7,15-20]. Sant Paulí de Nola (Bordeus 355 - Nola 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona. Sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra. Beat Innocenci V, papa (1276).

23. ■ Dijous [2Re 24,8-17 / Sl 78 / Mt 7,21-29]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. □ Divendres [Is 49,1-6 / Sl 138 / Ac 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.

25. ■ Dissabte [Lm 2,2.10-14.18-19 / Sl 73 / Mt 8,5-17]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. ■ † Diumenge vinent, XIII de durant l'any (litúrgia de les hores: 1a setmana) [1Re 19,16b.19-21 / Sl 15 / Ga 5,1.13-18 / Lc 9,51-62]. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo. Sants Joan i Pau (*Joanipol*), germans mrs.; sant David, ermità (s. v); santa Perseveranda, vg.; sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastro 1902 - Roma 1975), prevere, fund. Opus Dei; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.

ACTUALITAT

Més de 5.000 preveres participen en el Jubileu per als sacerdots

De l'1 al 3 de juny es va celebrar a Roma el Jubileu dels sacerdots, dins del programa d'actes de l'Any de la Misericòrdia. El Papa va predicar als preveres tres meditacions: «El sacerdot com a ministre de la misericòrdia», «El receptacle de la misericòrdia» i «La bona olor de Crist i la llum de la seva misericòrdia». El Jubileu es va cloure el divendres 3 de juny, solemnitat del Sagrat Cor de Jesús, amb una eucaristia concelebrada per més de 5.000 sacerdots a la pla-

ça de Sant Pere del Vaticà. El Papa va convidar els sacerdots a buscar, incloure i alegrar-se. Buscar, perquè el pastor ha de cercar les seves ovelles; incloure, perquè el pastor camina amb les ovelles; i alegrar-se, perquè l'alegria del pastor no és una alegria per a si mateix, sinó per als altres i amb els altres. També els convidà a «ser pastors segons el cor de Déu, no en defensa de la pròpia comoditat sinó donant la vida units a Jesús, font pura de la nostra alegria».

FONT: L'OSSERVATORE ROMANO

El Papa a l'inici de la primera meditació dirigida als sacerdots

FONT: L'OSSERVATORE ROMANO

Els sacerdots varen obsequiar Francesc amb un ram de flors

FONT: L'OSSERVATORE ROMANO

El Papa saluda un prevere que anava en cadira de rodes

FONT: AP

L'eucaristia de cloenda del Jubileu dels preveres es va celebrar a la plaça de Sant Pere

ACTUALITAT

Interès del papa Francesc per la nostra diòcesi de Barcelona

En l'audiència general del dimecres 1 de juny i durant la celebració a Roma del Jubileu dels Preveres, el papa Francesc, en el curs de l'audiència general d'aquell dia, va saludar l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella, el qual estava acompanyat del bisbe auxiliar, Mons. Sebastià Taltavull. El Sant Pare s'interessà per la situació de la nostra diòcesi i envià una benedicció especial per a tots els diocesans.

Visita de l'arquebisbe Omella al Parlament de Catalunya

El dilluns 6 de juny, l'arquebisbe de Barcelona, acompanyat del bisbe auxiliar Sebastià Taltavull, visità el Parlament de Catalunya convidat per l'Associació d'Antics Diputats. A l'arribada, fou rebut per la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, en el seu despatx. Després, a l'Auditori del Parlament, pronuncià una conferència sobre «Política i religió», en el marc de l'acte acadèmic anual de l'esmentada associació. L'arquebisbe fou presentat per Núria de Gispert, l'anterior presidenta del Parlament, i va cloure l'acte Joan Rigol, expresident també de la Cambra catalana. L'arquebisbe va presentar quatre principis orientats a assolir el bé comú i va demanar de prestar una especial atenció als joves, a la missió de la dona i als sectors més fràgils de la societat.

«A l'Església, tot ministeri és un servei»

El dissabte 4 de juny, a la parròquia de Santa Cecília, l'arquebisbe Joan Josep Omella va conferir els ministeris d'acòlit i lector a cinc candidats al diaconat permanent. Ignasi Miranda, Joaquim Sabater i Carles de Riba, varen rebre el ministeri d'acòlits; i Enrique Fernández i Rubén García varen rebre el ministeri de lectors. Hi van assistir familiars, companys i amics dels futurs diaques. Va concelebrar l'eucaristia Mn. Josep Serra, que els acompanya en el camí cap al diaconat. A l'homilia, l'arquebisbe recordà que «a l'Església tot ministeri no és res més que un servei».

Cal posar les persones abans que els diners

El dimecres 8 de juny, l'arquebisbe Omella pronuncià una conferència a Barcelona Tribuna, en un acte organitzat per *La Vanguardia*, AED i la Societat Econòmica Barcelonesa d'Amics del País. «Tota persona és un fi en si mateixa i ha de ser objecte de la màxima dignitat», va dir l'arquebisbe, que insistí en la necessitat d'una economia que estigui a l'alçada de la persona. Després de la conferència, a la qual assistiren l'arquebisbe emèrit Lluís Martínez Sistach i el bisbe auxiliar, Sebastià Taltavull, hi va haver un col·loqui. «Sóc un pastor —va dir l'arquebisbe Omella— i no vinc a vosaltres amb les sigles de cap partit, sinó amb les de l'Evangelí i amb el desig d'acompanyar el nostre poble.»

DIUMENGE XII DE DURANT L'ANY

Lectura de la profecia de Zacaries

(Za 12,10-11;13,1)

Això diu el Senyor: «Abocaré sobre el llinatge de David i sobre els habitants de Jerusalem un esperit d'afecte i de benvolença. Llavors miraran aquell que han traspassat: faran per ell un dol, com el que es fa per la mort d'un fill únic, ploraran amargament per ell, com es plora la mort del primer fill. Aquell dia hi haurà a Jerusalem un dol tan gran com el d'Hadad-Remmon a la plana de Maguedó.

Aquell dia, un doll d'aigua abundant rentarà els pecats i les immundícies de la casa de David i dels habitants de Jerusalem.»

Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, / per vós es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciat del bo i millor, / us lloaré amb el goig als llavis. R.

Perquè vós m'heu ajudat, / i sóc feliç sota les vostres ales. / La meva ànima s'ha enamorat de vós, / em sosté la vostra mà. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 3,26-29)

Germans, tots vosaltres, perquè heu cregut, sou fills de Déu en Jesucrist. Tots els qui heu estat batejats per unir-vos a Crist, us heu revestit de Crist. Ja no compta ser jueu o grec, esclau o lliure, home o dona. Tots sou una sola cosa en Jesucrist. I si vosaltres sou de Crist, sou descendència d'Abraham, hereus de les promeses.

✠ Lectura de l'evangelí segons sant Lluç (Lc 9,18-24)

Una vegada que Jesús es trobava preguntant en un lloc apartat, se li acostaren els deixebles, i els preguntà: «¿Qui diu la gent que sóc, jo?» Ells li respongueren: «Uns diuen que sou Joan Baptista, altres que sou Elies, altres que ha ressuscitat un dels profetes antics». Llavors els preguntà: «I vosaltres, ¿qui dieu que sóc?». Pere li respongué: «El Messies, l'Ungit de Déu». Però ell els prohibí severament que diguessin això a ningú, i els deia: «El Fill de l'home ha de patir molt: els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort, i ressuscitarà el tercer dia.»

I deia a tothom: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui cada dia la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi, la salvarà.»

Lectura de la profecia de Zacarías

(Zac 12,10-11;13,1)

Esto dice el Señor:

«Derramaré sobre la casa de David y sobre los habitantes de Jerusalén un espíritu de perdón y de oración, y volverán sus ojos hacia mí, al que traspasaron. Le harán duelo como de hijo único, lo llorarán como se llora al primogénito. Aquel día el duelo de Jerusalén será tan grande como el de Hadad-Rimón, en los llanos de Meguido. Aquel día brotará una fuente para la casa de David y para los habitantes de Jerusalén, remedio de errores e impurezas.»

Salm responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Oh, Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo, / mi alma está sedienta de ti; / mi carne tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua. R.

¿Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca, / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

Porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo. / Mi alma está unida a ti, / y tu diestra me sostiene. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gal 3,26-29)

Hermanos: Todos sois hijos de Dios por la fe en Cristo Jesús. Cuantos habéis sido bautizados en Cristo, os habéis revestido de Cristo. No hay judío y griego, esclavo y libre, hombre y mujer, porque todos vosotros sois uno en Cristo Jesús. Y si sois de Cristo, sois descendencia de Abrahán y herederos según la promesa.

✠ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 9,18-24)

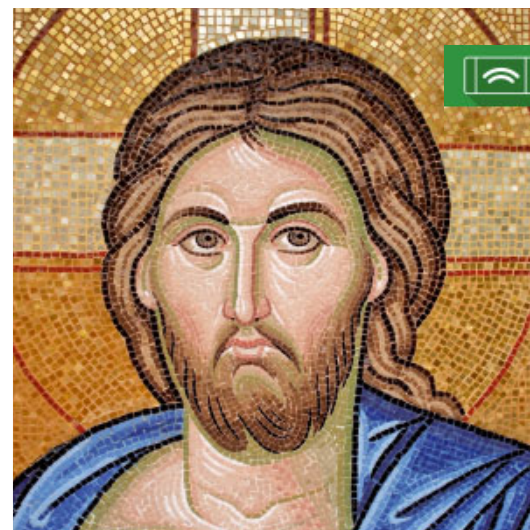
Una vez que Jesús estaba orando solo, lo acompañaban sus discípulos y les preguntó: «¿Quién dice la gente que soy yo?». Ellos contestaron: «Unos, que Juan el Bautista; otros, que Elías, otros dicen que ha resucitado uno de los antiguos profetas». Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?». Pedro respondió: «El Mesías de Dios». Él les prohibió terminantemente decírselo a nadie. Porque decía: «El Hijo del hombre tiene que padecer mucho, ser desechado por los ancianos, sumos sacerdotes y escribas, ser ejecutado y resucitar al tercer día.»

Entonces decía a todos: «Si alguno quiere venir en pos de mí, que se niegue a sí mismo, tome su cruz cada día y me siga. Pues el que quiera salvar su vida la perderá; pero el que pierda su vida por mi causa la salvará.»

COMENTARI

ORIOI TUÑÍ, SJ

Tu ets el Messies de Déu

En l'evangelí de Lluç, la confessió de fe de Pere no tindrà lloc a Cesarea de Felip, com a Marc i Mateu, lluny de la terra d'Israel, sinó en un indret no especificat («un lloc apartat») però dins de l'espai sagrat d'Israel. Lluç, que dóna importància a l'espai i el temps, situa aquesta escena més aviat en un espai teològic: Jesús està preguntant. Com ja hem notat en altres textos lucans, això ja és una premonició per al lector que som en un moment d'especial significació teològica.

L'escena de la confessió de Pere ens és familiar i coneguda perquè comença amb la pregunta de Jesús sobre la seva identitat. Jesús, protagonista principal de totes les narracions dels evangelis, pregunta qui diu la gent que és ell. El text de Lluç ha estat manllevat de Marc. Per això val la pena notar que la concisa confessió de Pere en Marc («Tu ets el Messies») és ampliada en la versió de Lluç: «Tu ets el Messies de Déu». L'accent és important. Jesús és el Messies que ve de part de Déu. O sigui: Jesús és el Messies, però ho és d'una forma no prevista ni entrellucada. El Messies havia de ser un líder, un capdavanter del poble. Jesús, en canvi, és un Messies ungit amb l'Esperit de Déu que portarà la salvació a tot el poble. És el missatge del cel en el seu naixement: «Us ha nascut un salvador que és el Messies». Però aquest Messies que porta la salvació, la porta no mitjançant les victòries i l'esclat sinó mitjançant el sofriment, la manca d'acceptació, la mort i la resurrecció.

Lluç, seguint Marc, ens dóna una versió abreujada de l'ensenyament de Jesús als deixebles. L'ensenyament també deixa entreveure la petjada de Lluç: qui vol seguir Jesús ha de portar la seva creu *cada dia* i seguir-lo. La formulació es fa palesament a la llum de la passió, la mort i la resurrecció de Jesús. Lluç hi afegeix una sola expressió: *cada dia*. D'aquesta forma introdueix el lector en l'escena. El caire exhortatiu de Lluç té sempre interès que el lector se senti interpel·lat per Jesús. La fórmula del *cada dia* ho aconsegueix.

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Dimecres 22 (10 h). Congregació dels Bisbes al Vaticà.

Actes i conferències

«**La Confirmació en el procés de la iniciació cristiana dels nois i noies**».

Aquest és el lema de les XV Jornades Interdiocesanes de Responsables de Catequesi de Catequesi que se celebrarà dijous 30 de juny i divendres 1 de juliol, al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231). Durant les Jornades, Mons. Sebastià Taltavull, bisbe president del SIC, presentarà *Testimonis del Senyor*, el segon catecisme per a la iniciació cristiana d'infants i adolescents. Per inscriure-us-hi, entreu a la secció *Agenda*, del web: www.sic-catequesi.cat. Informació: t. 933 021 041.

da, del web: www.sic-catequesi.cat. Informació: t. 933 021 041.

Sessió de reflexió de l'actualitat cultural i religiosa. Dilluns 20 de juny (19 h), amb Josep M. Carbonell, president de la Fundació Joan Maragall i degà de la Facultat de Comunicació Blanquerna. A l'Auditori de la Fundació Joan Maragall (c/ València 244, 1r).

Vers una espiritualitat dels sentits. Aquest petit llibre de 64 pàgines és una invitació a reeducar els nostres sentits a partir de l'antropologia de la Bíblia. L'autor és el poeta i bibli-

ta portuguès José Tolentino Mendonça. El llibre, publicat per Fragmenta Editorial en català i en castellà, serà presentat pel mateix autor el dimecres 22 de juny, a les 19 h, a la Llibreria Claret (c/ Llúria, 5). Amb l'autor, faran la presentació Sebastià Serrano i Teresa Forcades.

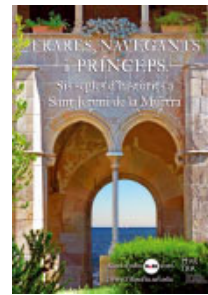
Associació Cultural Sant Joan entre dos Pobles. Dijous 23 de juny (17 h), cercavila des del carrer Blai 1, pel barri del Raval. Divendres 24 (19.30 h), celebració de Sant Joan Baptista, processó des de la casa parroquial dels Pare Mercedaris, fins a la parròquia de

Sant Pere Nolasc (pl. Castella, 6), on se celebrarà l'eucaristia, a les 20 h. La festa acabarà a la casa parroquial, compartint un petit refrigeri.

Cursos

Institut Superior de Ciències Religioses (ISCREB). I) Curs monogràfic: Filosofia de l'amor, contra la banalitat. A càrrec del Dr. Francesc Torralba. Dies: 12, 13, 14 i 15 de setembre, de 18 a 21 h. Matrícula: del 2 al 12 de setembre. II) Cursos a Terrassa i Sant Feliu (Sant Boi). Els dilluns de 19 a 21.30 h. Informació i matrícula: c/ Diputació 231, t. 934 541 963 - Fax 933 237 373, de dilluns a divendres, de 17 a 21 h, a/e: secretaria@iscreb.org - secretaria_virtual@iscreb.org - www.iscreb.org

Universitat d'Estiu Ramon Llull 2016. Curs d'estiu: «Freses, navegants i prínceps. Sis segles d'història a St. Jeroni de la Murtra», organitzat per la Facultat de Filosofia de la URL (c/ Diputació 231, t. 934 534 338), del 4 al 8 de juliol, de 16.30 a 19.30 h. Inscripcions, fins al 4 de juliol: www.filosofia.url.edu/formulari/ca. Més informació: facultat@filosofia.url.edu

Curs d'estiu de la Facultat de Teologia de Catalunya. Els dies 30 de juny, 1 i 2 de juliol tindrà lloc el curs d'estiu 2016 entorn el tema: «La renovació eclesial del papa Francesc: misericòrdia, ecologia i família». Les exposicions estaran a càrrec de professors de la Facultat i hi haurà taules rodones amb participació de diversos moviments ecologistes. David Jou, físic i poeta, presentarà un recital dels seus poemes i es farà un cinefòrum sobre la pel·lícula *Gett: el divorci de Viviane Amsalen*. La data límit per inscriure's és el dimarts 28 de juny, a la Secretaria de la FTC (c/ Diputació 231, t. 934 534 925, a/e: congressos@edusantpacia.cat, www.teologia-catalunya.cat).

Fe d'errates. Per un error involuntari, en l'Agenda del *Full Dominical* del 12 de juny, es va publicar que el 19 de juny es faria un concert solidari de l'Associació Cintra. Aquest concert ja s'havia celebrat el dijous 9 de juny.

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Favorecer la cohesión social

En una reciente rueda de prensa de Cáritas diocesana de Barcelona, dije que «para la Iglesia lo más importante no es el dinero, sino los rostros, las personas». He tenido el placer de ver confirmada esta orientación personalista del trabajo social que hace la Iglesia en las conclusiones del estudio sobre la acción social de la Iglesia y su aportación a la cohesión social de Cataluña, desarrollado por la Cátedra de Inclusión Social de la Universidad Rovira Virgili y la Fundación Pere Tarrés-URL, con la colaboración del Campus Docente de San Juan de Dios, de la Orden Hospitalaria de San Juan de Dios.

El retrato general que ofrece este trabajo es el de una Iglesia cercana al

sufrimiento de las personas. En Cataluña hay 785 entidades sociales de la Iglesia, que durante 2014 atendieron a 426.976 personas que, por diferentes circunstancias, tuvieron que pedir ayuda, y encontraron respuesta gracias a la labor de 18.850 voluntarios y 3.297 personas contratadas. El estudio, que se presentó el pasado 4 de junio, muestra que muchas de estas entidades lo hacen desde los valores evangélicos y que, para muchas personas, son «el rostro de la misericordia de Dios Padre».

Quisiera remarcar que me parece muy significativo que los resultados del trabajo revelen esta dimensión personalista de la labor de estas instituciones y su aportación a la cohe-

sión social. Se trata de entidades que aceptan que la persona es el centro y el fin de toda la vida económica y social. Se esfuerzan en mejorar el día a día de las personas y hacen que bastantes familias puedan llegar a desarrollar dignamente las capacidades de sus miembros. El acompañamiento personal es uno de los principios inspiradores de su actividad. Las oportunidades que ofrecen son sobre todo de carácter sociolaboral (inserción en el mundo laboral) y socioeducativo (educación y formación continuada), lo que hace que su trabajo tenga un carácter inclusivo, especialmente porque actúa sobre una parte de la población muy castigada. El 64% de las entidades sociales de

la Iglesia consideran que su acción contribuye a la cohesión social.

Mayoritariamente son entidades que tienen poca dependencia de las administraciones públicas por lo que se refiere a la financiación, que en su mayoría proviene de fuentes privadas, personas o empresas, y, por lo tanto, estas entidades contribuyen a aliviar el gasto social de carácter público y suplen la falta de políticas familiares.

Prácticamente todas las entidades estudiadas cuentan con voluntariado. Y tanto entre el voluntariado como entre las personas contratadas la mayoría son mujeres (tres de cada cuatro personas). Por ello, se puede decir que la asistencia que se presta desde las entidades sociales de la Iglesia está organizada y protagonizada claramente por mujeres. Quizás sería oportuno que la Iglesia sacara algunas consecuencias de ello...